

Trong câu:

"**Chẳng** vì buồn cũng chẳng vì vui, chỉ vì đi mãi thấy quán sáng đèn."

👉 Ta cần xác định rõ nên dùng "**mãi**" hay "**mải**", xét cả ngữ nghĩa và ngữ pháp:

Nơi được tha thứ.

Có một người đàn ông. Một sáng nọ anh lững thững vô chùa, muốn tìm chút yên tĩnh giữa những ngày ngổn ngang. Anh quên tắt chuông điện thoại. Tiếng nhạc nhảy vọt giữa trảm mặc, làm vỡ vụn cái tĩnh lặng thiêng liêng. Sư thấy nhàu mày. Người ngồi gần anh xì xạo trách móc. Có người liếc anh bằng ánh mắt như thể anh là vết bẩn trên nền gạch sạch. Anh chỉ biết cúi đầu. Lòng thấy nhục nhằng, áy náy.

Tối đó, anh vô một quán bar. Chẳng vì buồn cũng chẳng vì vui, chỉ vì đi mãi thấy quán sáng đèn. Trong lúc luống cuống kéo ghế, tay anh lỡ đụng đổ ly bia. Bọt trào ướt bàn. Nhân viên vội vàng đưa giấy lau. Một chị tạp vụ tới dọn dẹp, không quên cười dịu dàng. Quản lý ghé lại hỏi thăm rồi bảo: "Không sao đâu anh, ai cũng có lúc lỡ tay".

Từ bữa đó, anh thôi đi chùa. Chỉ đi bar.

### Định nghĩa và phân biệt:

| Từ         | Nghĩa chính                            | Dùng trong ngữ cảnh nào?                   |
|------------|----------------------------------------|--------------------------------------------|
| <b>mãi</b> | = luôn luôn, kéo dài trong thời gian   | Ví dụ: đi mãi không về, đợi mãi không thấy |
| <b>mải</b> | = mải mê, mải miết, say sưa không để ý | Ví dụ: mải chơi quên học, mải đi quên về   |

## 2. Phân tích ngữ nghĩa trong văn cảnh:

Câu trước là:

"Chẳng vì buồn cũng chẳng vì vui, chỉ vì đi **mãi/mải** thấy quán sáng đèn."

- Ý của câu là: anh ta không chủ đích, cứ lang thang đi hoài, không mục đích, rồi tình cờ thấy quán bar sáng đèn.
- Nếu viết là "**đi mãi**", thì nghĩa là: **đi lâu, đi hoài, đi nhiều**, mang sắc thái **thời gian kéo dài** – phù hợp với cảm giác **lang thang, phiêu bạt**.
- Nếu viết là "**đi mải**", thì nghĩa là: **đi một cách mải mê, không để ý gì khác** – điều này **thiếu logic**, vì người đi lang thang đâu có mải mê gì một đích đến cụ thể.

✅ **Kết luận:** Dùng "**đi mãi**" là đúng.

Vì nó phù hợp với mạch văn (đi lâu, không điểm đến, thấy quán bar sáng đèn thì vào), đúng **ngữ nghĩa**, đúng **văn phong** của đoạn văn.

---

✓ Câu chính xác nên là:

"Chẳng vì buồn cũng chẳng vì vui, chỉ vì đi **mãi** thấy quán sáng đèn."